

Julebrevsignelse.

„Frøstet ikke: Vi
eder et Dag en Jule-
ter lødt.“

Luf. 2, 10, 11.

En Julenatten sad to høttbedagede kristeligstændede Kæglerskift i sin lattrige Stue. De havde Juleet at fylde og Juleet at brænde. De sagde Manden til Konen: „Haf os Julebrevbogen hid, at vi kunne læse og holde Julefest med hinanden; thi Julebrevbogen vil i denne Aften glædes i vore Hjertes.“ Konen tog Bogen i Haanden; de læste sig ret nær til hinanden og brændte med hinanden Stemme af sang:

I denne søde Juletid
Ler man sig ret fornøit.

Men Konen udtrod i Laarre og sagde:

„Jeg hører det vel, men jeg kan dog dermed bitterlig græde; thi jeg tænker paa det arme forlørte Barn. At vi gamle og fattige Kæglerskift sidde her uden Varme og uden Jule, offentligstid, det gjør mig ingen Sorg; men det pløyer mit Hjerte, at vi have et Barn, som vandrer forladt omkring i Verden uden Jule, uden Fortøner, Mill fra Gud og hans Raade. Du erindrer dig, det er læst den jule 3 Kar siden, han gik fra os og, løst og forladt af Mærkes Magter, sturlede sig selv ind i den vilde Verdenstummel.“

„Var ved godt Mod, Mor!“ sagde Manden: „Herren har jo sine Engle alle Steder. Han samler det Adilte med megen Barndshertighed og gjør al Skade god igen. Han heder jo en Juleter.“

„Men vil han ogsaa, vedblev hun, samle vort arme Barns hændertenne Hjerte igen og helbrede det igen ved sin Raades Cier, som vi saa ofte under Laaret have bedet!“

„Du har bedet til Herren, svarede han, hvorfor tvivler du da? Han heder jo en Væge. Heder det ikke: Os et Dag en Juleter lødt? Dette Ord: os, os, mener du, det staar der forgyæves og har ingen Betødning? Bader os fatte af vor Tillid til det

-- Julen! --

Jen sanger Juleter,
Jen er saa glad, saa glad!
Min Hjertens Jesus holder
I Stald og Kribbe trang,
Som Sol sin Hare smiler
Om sin sin Moders Sang,
Om et Juleter min!
Om et Juleter min!

O Jesu du Barnull,
Dig længes jeg saa til!
Kom, trøst mig alle Sunde,
Troed ind, om her er smaat,
Lad mig dig se og finde,
O, du har jeg det gode!
Troeg mig efter dig!
Troeg mig efter dig!

Quor er Gud Juleter mild,
Sin Sun os sende vil!
Vi vart plad fordyret
I Sund og vor Hvid,
Saa har han os fordyret
Al Himlens Himlens Trod
Gid, var vi der!
Gid, var vi der!

Quor er vel Glæde sig,
Som os i Himlerin,
Quor alle Engle hørde
Om os og Hellig Sang
For Herrens Stol og Tæde
Til Guds Vainers Klang!
Gid, var vi der!
Gid, var vi der!

ene Ord og med trøstigt Mod længe videre.“

Og de begyndte atter at sange:

I denne søde Juletid osv.

Men Konen sagde atter med høit Stemme:

„Det var vort eneste Barn, Vi have lidt Wegel for hans Skuld.“

„Mill“ udtrod han hende, „den Herre Jesus har lidt større Smærter for ham, end du og jeg.“ Han vil være det arme forlørte Barn, indtil han finder det. Han heder jo en Væge. Tro det kun, af, tro det kun, saa sker det. Stille — kommer der nogen? Se dog ud af Vinduet.“

Konen tog Ordet:

„Oven skulde vel komme! Landeveien er paa denne Tid øde. Guader sidder i sit Hus. Vart vi dog i vort Juleter: Gud og hende berodet til en lille Væge af Herrens Mill. Jeg kan ikke lige dig, hvor jeg længes efter at se vor Juleters milde Kæglerskift. Men rigtigst ønskede jeg først at se mit Barn, det vil lige font et Guds Barn.“

„Lad dit Huse blive Tro.“ bad han. „Jeg vedlag det for Jesu Juleter. Han vil ophøst Julestøbet som Sunden har sat mellem vore Hjertes og vort Barns Hjerte. Han heder jo en Juleter. Kom vi ville nedfælde for Jesu Kribbe og hede, at vi snart saa ja se hans vilige Kæglerskift. Mod vort Barn gjør han efter sin Barndshertighed, hvad han vedbeger.“

Og de vedblev sig og bade i sine Hjertes og forlagte sig at komme Julestøbet; men de vare ikke istand dertil fornøitst deres Sunde store Forvæge. Da hørte de Juletrin udenfor, og en mandlig Stemme sang derude i den klare Vinternat:

I denne søde Juletid

Vil jeg mig ret fornøit, osv.

Og førstend de gamle endnu ret havde besinde sig, sturlede Sønnen ved dem, sturlede deres vrede Kæglerskift og grad de deres Væge; thi Herren var bleven gjenfærdt i hans Hjerte og havde samlet, hvad Sunden havde adskilt.

Juleaften.

Juleaften udredte sin Glæde rundt om i den vide Verden, men i det fattige hjem...
Juleaften udredte sin Glæde rundt om i den vide Verden, men i det fattige hjem, hvor den lille Anne ligesom var et ukendt Bred, som det kun sørgeligt ud, Stans Ugleende vidnede vel om, at dens Bedrøvelighed, som længe som det var mulig, havde lært sig for dens Creden og Nødsigtighed; men der herskede dog den nderste Kramod, og kun et eneste lidet Lys udfyldte Stuen; Annes hvide lod det lige den ved Spigen for det belysningsskær af Leds en Julefalkne. Men maattet hun læste Ordene, kunde hun dog ikke saa Juleglæden ind i Hjertet, hun luffede, Taarner faldt paa Klædrene, Fruaden og Stuehammen var ikke Karigogen. Fruaden brædes Sorg, men hun sørgede for sit eget Barn, som hun faaet maatte forlade, og som stod som ene i den hvide Nørde, som hun af Erfaring vidste kunde være haard og kold. Deren nabuedes og en Uden Out frændte ud. Paa hans med Løben, lappede Alender som man, at Moderen havde stridt og arbejdet for ham, og paa hans glade Barneagtigt stod det af Leds, at Annes Sørgen endnu ikke havde formæret hans Sind, selv om han maangen Gang havde maattet løbe med hvide Hæder og gaa falden til Seng. Der den tage Annes Ansigt blev det et Uanfæret, da hun saa Barnet.

"Johannes, hvor har du været denne Juleaften?" Hun gik hen til hendes Seng, og hun saa paa hans Ansigt, at han havde noget af sig hende.

"Moder, for da jeg gik ud i Tuen, var jeg meget bedrøvet; Gutterne fra ved Siden af havde fortalt mig, at de skulde have Juletræ og Julefugle men de havde intet at se, og der var saa koldt, og du var syg. Jeg gik ud paa Gaden, og denne ved Hjertet var der spalt i Bagstrædet i Gaden; midt i det hang et stort Billede af det lille Jesusbarn, som stod paa sin Moderes Skød, han saa saa mildt ud paa mig — og jeg kullede haad du havde fortalt mig om, at han var Guds Søn, det blev født i en Stald, og at han nu er oppe i Himmelen, hvor du kan ser ned paa os og holder af alle gode Børn, og du tænkte jeg paa at du har sagt, at han engang vilde lade dem komme op i sin Himmel. Moder, jeg blev saa glad, Jesus oppe i Himlen holder jo af os, han vil hjælpe os, naar vi tror paa ham."

Gutterne fra den Salme, Moderen havde læstende oplyst.

"Den kan jeg huske, Moder. Jeg har hørt den i Skolen", udbrød han glad, og med sin lille, røde Barnestemme begyndte han at sange:

Her kommer, Jesus, dine Børn, Til dig i Betlehem at gaa."

Alt som hun sang lod Taarerne nedad Moderens Klæder, og det var som om Sorgen pludselig var vogen fra hendes; Barnet havde fundet den bedste Juleglæde, og hun søgte i dette Billede en levende Lighed til, at der var, som er de Juletræets Juletræ, ikke vilde forlade ham. "Mad vel-igne dig", sagde hun. Den Betsigtelse var alt, som hun kunde give ham, men den var et hjerteligt Moderhjertes iherligt, varmeste Bøn.

"Den aldrig bli'r forladt, Som Guds til dig har sat, Du Juletræets Juletræ."

Hver Nat er sønde, Moderens Fine havde alt længe været luffede, og Nattingeriet havde lært sig af Gutterne. Jule og Klæder til han, men ikke af den sigt Ord blev tale til ham; dog var han glad over, at de selv han var god, ikke fultede og slog ham. Naar han om Søndagen havde sin Frøder, tog han sin Salmebog og gik ud med den til Moderens Gavn; der græd han ud og læste i den — hvorfor havde hun ikke fundet tage ham bort med sig, der havde han da det ingen Glæde, siden han var snart bort. Da han blev hørte, blev han ansat som Skibsgut paa et Skib, der skulde gøres en lang Rejse, saa var han berøvet og funde den hjælp sig frem i Verden. Dette Liv var hårdt nok selv i hans Ung, desuden var Skibet, der var et Liv af Skibet, ingen god og venlig Mand. Han var søn af en rig Mand og havde været og lærnet laalenge, indtil Faderen blev rind af det og sendte ham tilhøj. Endelig havde han da ved Faderens Død faaet sin Kry og fjødt sig Skib, som var en slat og rask Skibmand, men vid og ro, han brugte sin Guds Ravn til at sørges ved og prøvede af, at han hverken var længe for Gud eller Juletræet. Gutterne blev ikke behandlet godt paa Skibet; han var den eneste sønder, og alle slog og drillede ham; men han sang og sag alt uden Klage. Naar alle søv, græd han i Hemmelighed og bad til Gud, at han maatte dø. En Dag havde en af Matroserne fundet hans Salmebog og for at drille ham sagde den og fræet ham med at luffen den i Gaden. Med Taarner og Pinner fortalte han, at det havde været hans afdøde Moders. Matrosen lo som af ham og begyndte at gære sig lystig over hans "Urvepar", men de standfede Drengens Taarner, han glæmte sine egne sørges Ord og for ind paa Matrosen, som han gav et veldigt Slag i Ansigtet, idet han roo

Vogen til sig, Apollons Komme stansede Striden, han bad med Bøst, at Gutterne skulde straffes for Ufærsigtighed, og idet han saa denne staa med hulkende Fine og Taarner paa Kinderne, spurgte han med rind Stemme, hvorfor han havde opført sig saaledes. "Det var min Moders Salmebog", svarede han med halvsagt Stemme. Det var som disse Ord faldt en længe glimt Uvinding i den røde Røds Prust, det var, som et Billede fra foranden Tage sprudlet sig for ham; han hukket paa sin Moder der hør, Alen kullede sine Børn og læste en Salme med dem, han hukkede hendes Klage, smukke Ansigt, kullede de Taarner, hun, havde grædt over hans Ungdomsulfærelser, de milde Ord, hun havde sagt til ham, hendes "Taarner og Bøstets Søn", kullede den strenge Faders Ord om at han havde mistet Moderens Hjerte.

Han vendte sig til Gutterne og funde Stemme var mindre streng, da han sagde: "For denne Gang er du fri, men tog dig en anden Gang."

Somre kullede hans Blod oftere paa Gutterns Ansigt, hvem gjaldt Sukket, som da underliden opsteg fra hans Bryst — den forældede Out eller han eget forspildte Liv? Jo, det vidste han maatte snart selv, Johannes's Stilling blev dog ikke bedre; det talte Skibet blev heder

hørte Ord til ham, men Moderskab holdt ikke op med at plage ham, og han maatte tænke og lide mere, end man kan tænke. Sjælv havde aldrig behaget ham, gaa i Skole og lære noget havde været hans største Drøm; men hvad han havde lært var kun lært lidt, og nu saa han jo aldrig nogen Udveel til at saa Lov til at lære noget mere.

Det var Juleaften, de jullede ude paa det store Verdenshav, der var intet Land at se, men det var en dejlig stille Næt, og Stjernene lyste

Berglund Bros. Kaffehus. Beste Kort Kaffe i Byen med Pløje, Sukker og Kager for bare 5 Cents. 1305 Commerce St. Tacoma. DO IT RIGHT. That is the only way, the best way to do anything. PRINTING UP-TO-DATE. Stationery, office supplies, anything to printing. Our prices are reasonable too. Try us. D. W. COOPER. Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

WHERE IT IS.—At Parkland, Washington, a suburb of the City of Tacoma. WHAT IT IS.—A Christian school for young men and young women. The oldest, largest, and best equipped Lutheran school on the Pacific coast. Fully accredited by the University of Washington. WHAT IT HAS.—Sixteen years of successful experience. A large staff of well-trained, experienced teachers. A beautiful location, a large campus, a modern building, a new gymnasium, a well furnished library and laboratory, the hearty goodwill of former students. WHAT IT OFFERS.—Quick and thorough preparation for COLLEGE, TEACHING, BUSINESS, or life. ITS COURSES.—Classical, Modern Languages, Science, Business, Civil Service, Secretarial, Christian Science. Special department for foreigners. Strong courses in French, Spanish, and Latin. ITS STUDENT ACTIVITIES.—Athletic, Band, Orchestra, Glee, Glee Clubs, Debating, Literary, and Mission Societies. SPECIAL FEATURES.—Breadth of instruction, best instruction, lowest possible tuition, short term, no entrance examination, great freedom in selecting courses. Students organize any club and fund shown to suit them. All are welcome regardless of age, nationality, or church connection. EXPENSES SMALL.—Tuition, board, room, and washing, 24 weeks, \$100; 28 weeks, \$120; 36 weeks, \$140. Campus to attend school there to pay your board at a hotel. Catalogue tells how we do it. It is free. Send for it. Address: N. J. HOFF, Principal, Parkland, Wash.

Fixtures Savilles

A. B. ELLINGSON
PLUMBING
Get prices before you buy.

Parkland Wash.

SCANDINAVIAN AMERICAN
BANK
of Tacoma
ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific
4 Percent aarlig Rente
Ikker vi til Sparekassens 10 Gange om Aaret
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chibberg, Pres.; W. H. Pringle, V. Pres.; O. Lindberg, V. Pres.; E. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister, Geo. G. Williamson, Directors.

Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Pres.
708 Pacific Ave Tacoma

Ben Olsen Co.
Plumbing
and Heating
Male 232-A 2332
1120 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone Main 2331
PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
908 Tacoma Avenue

S. T. Larsens Pharmacy
17th and Tacoma Ave.
DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES
Prescriptions a specialty
We import our Cod Liver Oil direct from Norway
Phone Main 504 Tacoma, Wa.

Oplag fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
Biletter paa alle første Klasser
Einier
VISELL & EKBERG
1321 Pacific Ave.

flart. Kapteinen havde ikke været paa Døstet i flere Dage, man lagde at han var syg. Næstefølgende dag og lang og det gik lystig til, og ingen ønskede Gæster, som led i en Krog paa Døstet og saa ud over Havet, hvor de løse Stjerner spillede sig i det Døse. Noen der dog kunde løste sig derned og endte sit Liv — men nei, saa kom han jo alle i Stolen, ikke til sin Moder, han maatte vel holde ud, det var jo den helte Juleaften. Han vilde prøve paa at være frem og taalmodig og beundrede at sige: „Der kommer, Jesus, dine Smøer.“ Til sidst glemte han næsten hvor han var, han drømte sig tilbage til Moderens fattige Stue, og han Stemme blev stærkere, han huskede ikke, at Kapteinen's Robut var lige under det Sted, hvor han sad. Da led Sturmandens grove Stemme pludselig bagved ham som befalede ham at holde op med sin „Strømen“ og komme ned til Kapteinen, der havde sendt Bud efter ham. Stille adled han, bevende for at have givet noget galt, som kunde bringe ham Straf. Til sidst blev han puffet ind i Stokstuen, og Døren lukket efter ham. Kapteinen laa i sin Stue; det var bleg, men saa saa underlig mild ud. Og Johannes tænkte, han vilde maatte være sig. „Oven har lært mig den Sang, du lærer mig den“, sagde Gæsterne forsket, „og i Stolen har jeg lært Løsen til den.“ „Sang den højt, og fortal mig om sin Moder.“

Gæsterne sang, og hans Angst svandt efterhaanden bort. Da Kapteinen spurgte ham om hans Moder, lænede hans Tunge's Svand efterhaanden, idet han talte om hende, saa glemte han helt Fregten for den strange Mand. Han fortalte om hvorledes han holdt af hende, og om hvad hun havde lært ham. Kunde det være muligt — Kapteinen græd jo — ja, han kunde høre, at hans Stemme ryste, da han sagde: „Glem ikke din Moders Død, men husk paa hendes Værdsomme, og lad aldrig den Dag komme, at du borttager Mindet om hende og holder op at skamme dig for dit Voks Billeder.“ Han kom og et Løb efter loade han med sin jadede hørde Stemme: „Gaa, jeg vil være alene.“

Gæsterne gik, undrende sig over hvad det var forefaldet; men man grandede ikke længe over det, men saa snart ind i sin Stue, Kapteinen blev stadig længere, og da de naede Land blev han bragt til Hospitalet, hvor han saa Døse efter døde. Johannes græd, da han fulgte ham til Graven, han havde glemt de haarde Død og Slog, han var saa ofte havde lært af ham, han husket sin den Juleaften, da han

havde sørget om hans Moder, og da han var første Gang siden bevidet Død havde kunnet tale om hende.

Da han kom hjem til sin Fødsel, blev han kaldt op til Kapteinen's Proder, den rige Grosjeter, der underrettede dem om, at Broderen var Døse før sin Død i den fremmede Stad havde skrevet Testamente og gjort den fattige Stibsgut til sin Arving. Den rige Mand var vred over at det Broderen efterlod sig alt fra hans Børn, han havde haade ærgret og undret sig over denne sin Broders „vanvittige Ide“, som han kaldte det — han tænkte vidste eller forstod, at Broderens Døse var bloden knyttet til det forladte Børn, som i den ellevte Time havde vækket Bændomsdænderne i hans forberedede Øjeste og bragt den letslodige Mand til at endte sit Liv som en angrende Sønder. Johannes stod som himmelholden ved denne Efterretning. Lært og faldt blev der fortalt ham om denne hans „Store Vokse“, og han tænkte knapt, at det var Døse, lærende han blev sat i et venligt Øjeblik, hvor han fik lov til at gaa i Skole og lære noget verdsligt. Den fattige Gut var nu Eier af en liden Formue, som gjorde ham det muligt at søge sig den Vej i Livet, som han vilde søge.

Vakkelig, luskelig hver Sjæl som har Fred.
Guds Fred er Sjælsfjenden, som aldrig gaar ned.“

Johannes var nu voksen, og et godt Hoved forenet med utværlig Jid havde snart ladet ham indbente hvad der var forefaldt i Barnedømmet. Den lille, forsørgte Gut, blev snart forvandlet, livlig og glad var han, saa alle holdt af ham. Han gik sin Bane frem i Værelset uden at behøve Bedrøvelser og Formaninger. flere Examiner havde han taget med Udmærkelse; man begyndte at tale om ham og lægge Værde til ham, han arbejdede engang blive noget stort, loadede der. Det lærte han, og hans Døse fortvænde af Stokstue og Øgde, han søkkede blot at hans Moder havde levet for at kunne glæde sig derover, men tænkte ikke paa, at det ikke var Verdens Glands og Hæder, han havde kræft sig som Mand, hendes Børn skulde naa. Han havde Skitendomsstudium og holdt Heliktionen i Hæder, aldrig kunde han have tillid eller spottet, men den Løse som en Død Skat hos ham, som hans Tanke vil kunde gride, men som dog ikke græd hans Døse. Forgjæves vilde hans Moder have søgt efter den fremmede Barnette, som lulle i det fattige Øjeblik, og som havde lært den lille Dreng at se bort fra Jorden og mod

Guds Himmel. Han havde hørt Voksen med sig, og den glemte ham ikke, naar det „Gode Jernedse“ ikke glemte trængte hans Liv. Johannes havde en forunderlig Væddelse til at være Syg, og udtrafte sig paa disse med en Væddelse, der snart blev bemærket og beundret. Han kunde blive en lærer Mand, men ikke alene en Lrd, der arbejdede i et stille Studerammer, men en af dem, der ved sin Tanke's Flugt og sin Tale's Jid kunde sænke Menneffene og vinde et Navn og en Plads i den Verden, hvor Menneffensdænderne lærdes og stræmte. Han var agtet og anset, hans Liv havde ingen Blet, det havde han bogtet omhyggeligt med; dog ikke i Ven og Lea, men i Stokstue og Forsørgelighed, og han mente intet at have at bebrejde sig, fordi han i Menneffens Tid var jett.

Da var det en Juleaften, han havde været i Selskab, hvor det som jadedantlig var ham, alle havde skuffet sig om og lystet til. Forundrende af Ungdom og Voksne, søgende sin Begavelse og den Magt, der var laast i i hans Død, han havde følt sig glad og rig. „Den unge Konger“, — til det var han nu — og fra en glimrende Fremtid for sig. Han gik hjem i den stille Aften, Himlens Stjerner lulle over hans Hoved, men Verdens Glands havde optaget ham formogel til, at han skulde lægge Værde der til. La herte han en Sang, der blev sunget af Barneflekker. Han standede udenfor vinduet, hvortil Louerne kom:

(Forts. Side 8.)

Lien's Pharmacy
Stadionsvej Apotek.
Ole B. Lien. Harry B. Solvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes tilføjligt
M. 7214 1102 Tacoma Ave.

DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS
1154 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma Wash.

Anthony M. Arntson
NORSK ADVOKAT
614-5-4 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305
Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
& C. JACOBSEN
NORSKE ADVOKATER
501-5 Lyon Bldg. Seattle

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
Phone Main 4228.
812 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Bladet koster

For Aaret \$ 75
For Aaret til Canada eller Norge 1.00
Bestilling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.
Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adressforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgives saaledes den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.

Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 2, 1879.

"Pacific Herald" 75 Cents Aaret. Prist fra nu til Bstaar til Alle, som betaler for 1915. Følg med i Kirkearbeidet. Læs "Herald"!

Alle Penges til Pacific Herald sendes til Parkland, Wash.

Endel Julebrevet kom for sent at komme ind denne Gang. Et Par Kortfattetbeskæftelser gaar over til næste Aar.

Julebrevet.

En i Jesubarnet glad og velkommen Julefest tilkom alle Herolds Læsere!

Vi bringer idag lidt aftra Aetning, som kan vække til sand Juleglæde. Vi hoaber, at den lille Julefortælling vil blive læst med Interesse og at dens Bødning vil blive rigt velkommen.

Han du, kære Læser, gjøre lidt for at saa nye Abonnenter, til vi sætte meget taknemmelige. Det vil være en ven og god Julegave eller Julens Gave, at forære en Abonnement eller Ven et Brevs Subscription paa Herald.

Jul.

Den første Julefest fejredes paa Bethlehems Markter. Gyrderne havde alle gjort nogen Beredelse for den, men de var ufælselig faade Juletræer. De forventede den Koningens Bød, som var lovet. Men de sævede vifselig ikke, at det skulde ske, som det gjorde. Opløst med til Arbejde, idet de vogter Gjærdet, omstundes de bludselig af et himmelsk Lys og Herrens Engel kom for dem. Det fulder dem med Frygt.

Men Herrens Engel kom med godt Budskab. Gud sendte ham ikke for at forfærde dem og angste dem, men for at glæde dem og gjøre dem lykselige.

Derfor ladet det: Frygt ikke, thi jeg forlænder eder og stor Glæde, som skal nedværes alle Folket. Eder er idag en Julefest, som er den Herre Kristus i Davids Stad. Og dette skal være eder Tegnet. I skal have et Barn svøbt liggende i en Krubbe.

Dette er den første Julebudskaben. Salige Ord! Derlige Budskab! Gyrderne blev glæde. De stod sig til Bethlem for at finde Barnet. Da de fandt det, kaldt de ned og tilbad det. Deres Birkning var den første Julebudskaben altid. Den første Gang led Julebudskabet til Gyrderne, nu lyder det til Tusinder og atter Tusinder. Sin Nat var det den Bethlehems Markter, nu fejrer man Jul rundt omkring paa den hele Jord. Sin Nat var der saa, som første Budskabet, nu kaldes de i Millioner, som har Bødning til at høre det store, glæde Budskab, Gud er aabenbarret i Høst.

Julebudskabet er altid det samme gamle dag altid nye Budskab. Dets Birkning har været aberoguelig stor. Den store Statsmand Wm. Everett Modstone sagde engang: "Jeg har haft Engang med 65 af Aarhundredets første Mand, 60 af dem var fælske." Ja, for det og læn, rig og fattig er Julebudskabet Handhed en stor Glæde. Det er Kraft mod Død, Død og Helved. Naar det kommer ind i Hjertet gjer det lyfkelig og glad for Tid og Udgled. Det aler den fattige Væller glad, og det er det eneste, som kan gjøre den lige lyfkelig. Enten man er Jung eller fri, enten man er vort eller vantet, enten man ber i et Valod eller man er indeluttet i en Kangeulle, Julebudskabet fulder Hjertet med rig, stor vundelig Glæde.

Men straks var der hos Engelen en himmelsk Herrens Røngfoldighed, som lovede Gud og sagde: Åre være Gud i det første og Fred paa Jorden, i Mennefsene en Velbehagelighed!

Saaledes sang Engelen, da de saa Herrens Under aabenboret. O hvor det maa have lidt berligt for Gyrderne, der ogs var fulde af Frygt, men nu fulde med stor Glæde.

Su junges Guds Bøe og Pris af Tusinder ja Millioner af første Sjæle. Over hele Verden, hvor Evangeliet lyder, er det Glæde og Tak og Pris.

Jeg loat et Barn mig glæde vil Og sange i det Høst!
Et Bøe paa Jord idag er til Som tye min Sjæl arbede.
Idag er fattig Væller rig;
Et Paradis er Jorden mig—
Til mig Guds Engle forde;

Idag er dig en Julefest led—
Idag er Verdens Bøe er led,
Og led af Verdens Glæde.

Ja, Gud give alle Herolds Læsere den Kuffe at kunne være Handhed glad i Jesubarnet og lænjunge det!

Jesu Bød.

Wate menneskelig og fattigere end andre Mennefs er hans Julebudskabe i Jordenlevet men han doerfen behøver eller vil have nogen jordlig Glæde. Himmelsk Lys omstråler hans Høedret og en himmelsk Hofstat forlænder om denne Rønges Bøe, alle Verdens starr, men fattige Gyrdet, foragtede Mennefsbørn, som ikke blot efter den ubørdes Stand var Davids Julefest, men aabenbart Folk, der som "Hille i Landet" ventede paa Herrens Trøst, er de, der modtager det første Budskab om den første Begyndelse, som Verden har loet. En Engel vilde dem, "Frygt ikke." Uden Jesus er Kraft og Fortærdelse for Gud Mennefses Ved, med Jesus Glæde. "Jeg forlænder Eder en stor Glæde" (Evangelium). Der har vi for første Gang Ordet "Evangelium" — et glad Budskab en stor Glæde for hele Jorden Folk, ja for al Verden. Thi en "Julefest" er født, der langselvfuldt ventede Hedder og Hjælper af Kongens og Sjæls Ved, som vundelig betet sig ned til de betørrede og lojer deres Turde paa sig, og som tillige er Kristus den Salvede, Messias, Julest Kongen, Davids Søn.

Og denne store Glæde gjør alle de himmelske Herrens Utrof i en Vørfang, der for bestandig staar, som et Mærke for Mennefsene, idet de, som glæder sig over en Sander, som omvender sig (Mt. 15, 10), og for hvem ved Kristi Rige Guds Hjærtighed og Bødoms Derlighed bliver sandgloet (Mt. 2, 10 indg. i Pet. 1, 11), de som er Herrens Hæere til stor Salighed (Kol. 1, 14). Stemmer det himmelske Gloria: Her var Gud i det første og Fred paa Jorden og i Mennefsene en Velbehagelighed. Gud der fra nu af i Himlen og paa Jorden virkeliggøres ved Kristi Bød, fremstiller de i hele Trøst i sin Vørfang: I Himlen, i Engelen og de Salige Menighed "I det Høst" bliver Gud forherliget, tilbedet og priset i Hørføng og Tak. (Se Mat. 4, 8-11, 5, 8 ff.) Birkningen heraf paa Jorden, Herrens og Herrens Bød, er Fred, Mennefselike af Modharmen mellem Gud og Mennefsene og mellem Mennefsene indbyrdes. Opvælske af saligt Samfund med Gud og i Gud, Syndsførdelike og Syndud-

rettelse, Herlighedens Herredømme. Og saaledes bliver der da "Velbehag i Mennefsene" nemlig hos Gud. Saaledes er nu fremment denne Julefestens Bød Gud Rige aaben Himlen og Jorden, Engle og Mennefses farmede til et saligt og berligt Guds Samfund—Høst.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Gudstjenester i Vor Herrens Kirke. Søndag og 17de Gade, O. J. Ordal, Pastor. Søndagsskole og Bibelklasse kl. 9:30. Kvindeselskab paa Engelst kl. 11 og Aftenang kl. 7:30 paa Korff. Gudstjeneste paa Pittiden i Kapellet kl. 3 paa Engelst. Kvindesforeningens møde, Lørdag den 14de Januar kl. 2 i Kirketale. Søndag og 17de. Mrs. Andrew B. Horn og Mrs. Nils Olson vil da bevarde. Der ventes en stor Forjæmning.

Julebudstjenester i Vor Herrens Kirke. Kvindeselskab paa Korff kl. 11 Juledag, kl. 10 holdes Gudstjeneste paa Engelst. Juletræfesten i Kirken holdes Søndag Aften den 27de kl. 7. I Kapellet paa Pittiden holdes Juletræfesten anden Juledags Aften.

Det aarlige Menighedsmøde i Vor Herrens Kirke holdtes Mandag Aften den 14de. Der var mange tilstedede. Af de forskellige Rapporter fremgaar det, at Arbejdet har god Fremgang. Regnskaberne laar paa god fod. De forskellige Foreninger arbejder godt. Vor Herrens Kvindeforening og Missionforeningen paa Pittiden har sammen høst en Indtægt paa over \$1,000 paa 11 Maaned. I Herrens Ved en Menighedsen bisset med 128 Sjæle. Gud alene Væren!

Følg, Embedsmænd blev valgt: Peter Carlson, Viceformand; Thorvald Johansen, Sekretær; Hatan Bang, Finanssekretær; G. B. Selvig, Kassierer; W. A. Kirkbo og A. M. Gulbo Truloves for tre Aar; Sigurd Jettland første Uder; Victor Bøe afstillerende Søndagsskole Superintendent. Mødet var i alle Henseender godt. Gud til Tak for alt!

Det aarlige Møde af Kvindeforeningen holdtes i Prelligaarden sidste Lørdag. Der var saa mange, at den rummelige Preslegeord var fyldt til Trængsel. Foreningen arbejder godt. Den har paa ete Maaneder høst en Indtægt paa over \$700, som er kommet Menigheden til gode. Embedsmænd blev valgt for det nye Aar, som følger: Mrs. Matt Johnson, President; Mrs. Andrew B. Horn, Vice-Pres.; Mrs. O. Holm,

Secretar; Mrs. Fred Murter, Assistent; Mrs. Ordal og Mrs. John Nelson var Værter. Næste Møde holdes i Kirkens Sal den 14de Januar.

West Tacoma.

Waldsjeneste i Immanuel Menighed, No. 14th og Stevens, Søndag Form. kl. 11. Søndagsskole kl. 10. O. Hagood, Pastor.

East Tacoma.

Waldsjeneste i den lutheriske Kirke paa Warner og 62nd Søndags Aften 7:30.

I Juleugen prædiker Pastor Hagood i East Tacoma Juledag Formiddag kl. 11. I Immanuel Menighed, No. 14th og Stevens, Juledag Aften 7:30. Anden Juledag i Skolen, 10:30. Søndag efter Jul i Skolen kl. 1 Eftermiddag i East Tacoma Mandags Aften 28de Dec. Juletræfest i Immanuel Menighed Torsdags Aften 30de Dec.

Glædelig Jul ønskes alle.

D. G.

Spokane, Wash.

Torsdag Aften den 10de Dec. holdt Spokane Menighed et ekstra Møde, for hvilket Rapport fra Synodsmødet blev fremlagt af G. O. Leisberg. Menighedens Sekretær til Synodsmødet. Der blev ved samme Møde besluttet at ha Verlegudstjeneste om Formiddagen den Søndag, Menighedens Præst rejser til Klaira.

Torsdag Aften, den 10de Dec. leverede Menighedens Mærk med Støtte af Kvindernes, en Omsigt Supper fra kl. 6-8, da en udmærket Musik blev hørt af en god Forsamling.

Torsdag, den 10de December, mødte kvindeforeningen hos Mrs. Edwards.

Torsdag Aften, den 10de Dec., vil Væbter Guild, Ungdommen, holde et Møde for "rally" af Menighedens unge folk, hvorved Fotningens Arbejde vil overføres.

Seattle (Ballard.)

Juleprogrammet i Sionskirken: Juledag næst helmesse kl. 11 med forlange. Evangelium af Lukas kl. 8 med sang og barmhjertighed. Anden juledag aften samles de unge for at pynte barmhjertighedens juletræ. Tredje juledag (Søndag) holdes næst helmesse kl. 11 og barmhjertighedens juletræfest kl. 7:30 (begge i vogn). Kvindesamlingen holdes midtvejs kl. 11 og ung-

dommen samles kl. 9 til fest i anledning. Torsdag holdes gudstjeneste paa næst kl. 11.

Ungdomsforeningerne arbejder for barmhjertighed og sammen nærmer sig "Spai" til tusen daler, naar "Guld" nu var; som heldig at saa over hundre daler ved festen løst fredag. Ungdomsforeningen "Karambaga" holdt løst torsdag fest med fri adgang men kollekt til de fattige, som de unge gjerne vilde glæde til jul.

"Koffer Varjen" har vart borte fra kirken et par søndage, og da kunde man nok tænke sig, at noget var galt, og en del af menighedens mænd besøgte ham søndag eftermiddag, idet den ene efter den anden kom for at finde ud; men da var Varjen alt i bedring efter en femtur og "Kofen."

Lakewood, Wash.

I Lakewood lutheriske Menighed holdtes Konfirmation to Uger siden. Kristian og Alma Bergan blev konfirmerede i det engelske Sprog. Dette var den første Konfirmation i Menigheden som nu er snart to Aar siden den blev stiftet.

Torsdag Søndag blev Menighedens overnattet da den kom til kirken. En ny og pragtfuld Prædikestol havde i Ugens Tid fundet sin Plads i kirken. Den var en Gave fra Andrew O. Helling var den skædsige. Den havde selv gjort Prædikestolen og gav den som en Gave til Menigheden. Menigheden takkede ved Reising Mr. Helling for denne prægtige Gave.

Silvana, Wash.

Miner Ardektion Starkesten døde den 10de Dec. i sin Datter Mrs. Harry Vordens Hjem. Hun var født i Sardinien, Kege, 27de Juli, 1843, som til Amerika i 1901 sammen med sin Datter, nu Mrs. Harry Vorden. Hun opholdt sig over Vinteren i Minnapolis, Minn., og kom til Tacoma, 1902. Den afbøde har haft sit hjem hele Tiden hos Vorden Familien. I omtrent et helt Aar laa hun gamle blønde hjælpeløs og Søgeren maatte behandle hun som et Barn. Hun ventede med Barmhjertighed paa Dødens Budskab, da hun trodde sine Synders Fortællelse i Jesu Blod. Den afbøde har foruden Datteren Dorothy hos hvem hun bodde ogsaa en Datter Mrs. Rufe Vathrop i Minnapolis. Gud vort Tak som gav ogsaa denne, som vi haaber, Seier i Dødens Strid ved Troen paa Jesus Kristus.

Paa Karambødet i Blom Menighed som holdtes Mandag den 14de

Dec. blev ni nye Medlemmer optagne i Menigheden.

Erik O. Swens valgte som Trustee paa tre Aar og Anst D. Rod valgte paa Skolekomiteen for tre Aar; V. O. Stubb som Præsidentens Medhjælper; G. O. Anderson Assistent; Claus Amulsen Organist; Anst Amulsen, Sekretar; Ole Olson Janitor.

Menighedens Bønner er i god Forsatsag og der var i Kirken et betydeligt Overflod.

Julegudstjenester i Pastor Paalfsens Skole er som følger: Silvana, Juledag kl. 11:00 Form.; Kellington, 2den Juledag kl. 11:00 Form.; Jordan, 3die Juledag kl. 11:00 Form.; Lakewood, Juledag kl. 2:15 Efter.

D. E. Paalfsen.

Dr. Martin Luther.

(Af E. A. W. Svob.)

(Fortællelse.)

Til Thüringen.

Dag ikke alene skriftligt søgte Luther at stille Stormen. Han rejste ogsaa personlig til Thüringen og søgte her ved Prædiken at holde det troende Hjerter Ubændt tilbage; men det lykkedes ham kun her og der og paa en kort Tid. Bønderne blev tilbidsat som talende med ham selv, da han ikke vilde godkende Alt det som han to Gange kom i Vindfare. Ved ingen Formaning lode de sig belage til Beladelse; meget mere angede de hionden mere og mere til allelags Voldsvandener. Hvor de til Magten, affatte de uden videre Forbigenheden, røvede, plundrede, kvædede og dræbte, hvor de kom, og forlurede over 200 Støtte og mange Mødre. Nu udgaa Luther det uderst strenge Skrift: "Med de øverste og underste Bønder," og befalede Sagen i Guds Haand. Juleherne, hvis fredelige og gode Forholdninger alle vare forjævet, og hvilke Ringer forhaandede paa den eneste Maade, forenede sig endelig for med Bøls og Bønden at standse den indbrændende Vloffe. Saa Mrs da den hele Hob af øverste Bønder, 8,000 Mand stærk, dels optog, dels sangen ved Frankenhansen den 10de Jul 1525, og Rikser blev derpaa holdtbugget. Skjont Luther havde med denne Sagens Udgangs, ha hærter han dog ikke Skylden for den saavel paa den ene som paa den anden Side begogne Uvillighed og det udgudte Blod; thi Oprøret optog ikke ved Luthers, men ved Rikseres Hætt, alle i lutheriske, men i pavelige Lande, ikke som meget ved religiøse, som ved borgerlige Undertryk-

tellet; ogsaa Luther havde fra Begyndelsen formaaet begge Parter paa det Mest mulige til at indgaa godt Forlig og frimodig rejste begge Parter for deres Ret. Luther har her ved bevist sig som en Guds Tjener med Sandheds Ord, med Guds Kraft, med Barmhjertigheds Bønden til højre og venstre Side, under Vre og Banere, under ouden og godt Hage, som (den der kaldes) Forsjæret og dog var sandt (2 Kor. 6, 7, 8).

Saa den samme Dag, da Pønderne optog sig sin Ende, den 10de Jul 1525, til Væbter og den hele lutheriske Kirke dog Sorg formodet den fromme Kirkeforste af Sachsen, Frederik den vises Død, hvilken da stillet fra denne Verden, med Barmhjertigheden paa Kristus, i sit 63de Aar, og ved hvis Begjæring Luther holdt to berlige Vigvædigheder over den trofulde Artikel om Nådets Uafhængighed, over 1 Theol. 4, 13-18, skænderligheden til nu den Nådets Prædiker, Johan den Bestandige, der tog sig enden bestemte og veigerte af Reformationserket og holdt ogsaa Luther i høj Vre.

Stamwood, Wash.

Et interessant Samleemøde holdtes den 10de Dec. i Hioren. Præsidenten Bergsten, Natanson, Melan, Stachelt og Christensen, og desuden flere Lagmand tog Del i Samtalen. Ofte paa \$15.50 optoges til Parkland Barmhjertighed. Næste Møde blir i Januar i Stamwood Kirke med "Pibetens Inspiration" som Samleemøde.

Parkland Barmhjertighed har \$16.50 af kollekten ved Canans Kvindeforeningsmøde ved Gustav Adolfs Viten den 9de December.

Miss Lillie Karon er vist til Oakland, Cal., for at besøge Venner i Winterens Væj. Hun er Medlem af det vestl. Skolelærer Seminar i Stout Falls og har været en god Støtte i vor Ungdomsforening og Menighedsarbejde. I længere Tid har hun været Leder af Canans Kirkefor. Dennes Væj er nu overtaget af Broderen Eli Karon.

Søndag den 20de December bliver der Allergang i Stamwood og William Kirke.

Da saa man "Herald" og Brøerne have en glædelig Jul alle sammen.

W. H. E.

Gaver til Barmhjertigheden i Parkland.

Sed Pastor O. Hagood fra Kvindeforeningen i South Tacoma \$5.00, kollekt ved Incorporationsmøde i

Parland \$2.00. Ved Pastor C. J. Dehal, Birthdayspenis fra Søndags-Holen i Tacoma \$1.00. Ved Pastor W. A. Christensen, Løst ved Hødet i Florence \$15.47. W. M. Vien \$1.00. Dr. og Mrs. Jacobien \$5.00. Mrs. Sophie Oelund \$2.00. Miss Mathrine Anderson \$2.00. W. E. St. Rose \$0.0. Hvit Stensland \$5.00. Ved Mrs. J. Sturzen fra Samans Rødsforening (kollekt ved en fest holdt til Hise for Olofson Adolf for hans store Fortjeneste

den lutheriske Kirke) \$10.00. En stor Veste Klæder fra Rødsforeningen i Stanwood, en Veste Klæder fra Mrs. C. A. Braland.

C. S. Kaberg.

Stedse fremad.

En elg Italiensk Greve valgte til sit Smulder en Pilgrim med Overtittelen: „Et reiser“ — det er „og for videre“. Det var hødeligt til at har ikke for noget blivende Sted. Men de Arister skal sege, det tilkommende. De skal være som Vandringensmand, der paa sin Vandring altid har søget for et godt Opholdssted — nemlig naar Vinets Sol gaar under, og Rødens Nat berder ind.

I Himlen de lever, paa Jorden de bor

Vestor Rønne fortæller: Det er nogle Aar siden, at jeg og en Ven, en Røstiker af det sidste Slægt, som jeg ikke videre har roft, berisem jeg ikke vilde fortælle ham, vandret gennem en Juraske. En bestig Storm brulede gennem Toppene, og man hørte den rindende og skingen dette gjemtebrængende Gult som man fornemmer netop i denne Slægt Stave naar vinden blæser og brøder dem. Min Ven gif Hille ved min Side og varde ikke et Støtse paa alle mine Sværmaal. Da jeg endelig sværgede for paa hør var hans Time fulde af sine Taarer og han togte togte og næsten undselig: „Jeg hørte gennem Stormen og Tærnes Væg Palmernes Sufte i Paradis.“ Hvor minde jeg ikke min Ven. Til høledet var det med ham ikke blot i sin Stund men altid og overalt paa Jorden stralede lynde og alle Enigheden for ham ind i det jordiske Liv.

Godt det skal gøres os Himlen hær.

D. V. Moody fortæller: Jeg husker at jeg — efter en Lids Armod fra Hjemmet — som tilbage for at besøge min gamle Moder. Jeg tænkte at overrølle hende; men da jeg kom fandt jeg at hun var borte, og det gamle Sted syntes ikke længere at have Rigthed med Hjemmet. Jeg gif ind i det ene Værelse efter det andet hele Quist igjennem uden at finde min elskede Moder. Da jeg spurgte en af Familien: „Hvor er Moder?“ blev der svaret, at hun var gaaet bort. Hjemmet havde mistet af sin Hæde for mig til det var denne Moder, som gjorde Hjemmet saa høit for mig, og det er de elskede, som gjer Hjemmet saa tiltrækkende for alle. — Saaledes er det de Ar-

tes Rødsforening, som vil gjere Himlen saa behagelig for os. Kristus er der; Gud hader er der, og mange, mange af dem, som vi elskede medens de levede paa Jorden, er der — og vi skal engang saa træffe sammen med dem der.

Vi har et Hus, evigt i Himlen.

Et Selskab af Amerikanere, som for nogle Aar siden reiste fra London til Liverpool, besluttede at tage ind paa Northwestern Hotel. Men da de kom dit, fandt de, at alle Værelserne allerede i flere Dage havde været optagne. Veget misforstede tog de sine Rejseeffekter for at rejse videre, da de bemærkede en Dame i Selskabet, som gjorde sig Hånd til at blive der.

„Skal ikke ogsaa De rejse?“ spurgte de.

„Nei.“ svarede hun, „jeg har Rejse, som snart og venter paa mig.“

„Hvad? Overlevede kan det bærge sammen?“

„Ja.“ svarede hun, „jeg telegraferede ved Fortæien.“

Dette er netop hvad Guds Hær gjør; de sender sine Røds forud.

Naar sin Vandring her paa Jorden strer de sig Plads i Kristi Dølgere berøppe. Der som vi er færdige Guds Vært, er vore Røds gode forud, og der skal sin Værelser beredte for os ved Guden af vor Rejse.

Søgr det, som er hærsvætil.

D. V. Moody fortæller:

Jeg hørte i England om en Kvinde, der havde været fængsliggende i mange Aar. Hun var en af de Dødsige, som Gud opbræger for sit Rige. Jeg tror, der er mange Dødsige i denne Verden, som vi aldrig hører noget om; vi jer dem aldrig navnt i Pressen; men de lever meget nær Hæstene, nær Himlen.

Na, denne Kvinde var en af disse Dødsige. Hun togte, at hun i lang Tid havde meget Fornødsle af at lagtlage en Fugl som kom for at bage Rede i Rødsken af hendes Vindu. Et Aar, da den kom for at opføre sin Døls, begyndte den at boose for ind, at hun var bange for, at det vilde hærde Ungerne noget, og hver Dag, hun saa Nøglen stilig arbejde paa Hødet, plejede hun at sige: „O Fugl, hær hærre op!“ Hun saa at Nøglen vilde komme til at fæ en færgelig Ende med sine Unger. Endelig havde Nøglen fuldendt sit Rede. Den lagte nu og og ubrøede Ungerne. Hver Morgen saa Kvinden for at se, om Hødet endnu var i Behold som hun den gamle Fugl bringe de Smaa Føde, og hun forstode sig

meget over dem. Men en Morgen, da hun vaagnede og saa ud, saa hun sin Fugl stræet rundt omkring, og hun togte da: „At, nu er der fæst en Hølle bærde med Moderen og alle Ungerne!“

Alle landt, det vilde hær været en Velgjerning, om nogen straks hærde

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

- The course in piano includes:
1. Primary Grade.
 2. Intermediate Grade.
 3. Advanced Grade.
 4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Afton, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Afton has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Chorus will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 18 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

C. O. Lynn Co.
Skandisavisk Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Main 7745 Tacoma, Wash.

P. Oscar Storlie & Co
Norsk Begravelses Bureau
Telefon: Main 1123

Dr. C. Quevlie
Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 1913 Realty Bldg.

Dr. Hyslin
Office 1201-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings and Sundays by
appointment
Phone Main 409
Residence 324 No. 1 St. Main 200
House calls made preferably out-
side of office hours.

Dr. J. L. Rynning
Norsk Læge
Provident Bldg., 10. & Pacific
Kontor Timer—3 til 4 Efter. Om
Efterskiftet Høje Aftale
Main 1957; Res., Madison 1003
Tacoma Wash.

WEDDING STATIONERY
Printed or Engraved
See my samples and get
my prices
FRANK M. WALLER Printer,
Cor. 12th & Pacific Ave.
Main 145 Tacoma

John Holleque W. H. Thomas
**PARKLAND MERCANTILE
COMPANY**
Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-33 Parkland, Wa.

Naar man kommer fra Vesten, mædes man gjerne af en hel De "ranners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bær man helst telefonere til os fra Stationen og vante der til vort Ombud kommer. Tel 5451 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry, Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. ear til Døren. Det Norske Emigranthjem, 45 Whitehall St., New York.

rovet dette Bred med. Saaledes gjør Gud meget ofte med os — han river vore Bred med, istænd det er for sent.

Sjunde.

Det er bekendt, at alle Bjergfolk med den iherligste Sjærlighed længe til Hjerpe og Dals. Naar de er udoendrede til Vosland og Stetter, trænes de ikke der. For de end har det fattigere og kummerligere i Hjemmet, drages de dog hid igien. Man fortæller om en Nordmand, havde samlet sig Rigdomme i Amerika, at han altid forstæde, at han aldrig kunde blive rigtig glad, istænd han aller kunde han fatte sig paa, det lille Berg i hans Vardomshjem i Norge og „han se udover Bygden.“ Det er deres Hænde. — Et lig Bjergfolk er ogsaa de Skilme. De er et Folk fra Græken. De slammer efter sin bedste Del fra det Hænde og ræmte Osland derovre hos Gud. De er i Ublændighed i denne Verdens arme Vosland, de bor her i Hælses Pausener. De Skilme maa derfor daglig længe efter Hænde. Det hæret med til deres Natur.

Artili dobbelte Ret til Himlen.

Et Bernhard træde sig paa sit Lydsie iaaledes:

Artili har en dobbelt Ret til Himlen: For det første har han Ret til den, fordi han er Guds endernte Søn og Arving til alt, for det andet fordi han har erhvervet sig Himlen ved sin Død og sit Blod. Og første Ret til Himlen beholder han for sig selv, den anden erhvervede. Hænder han os.

Stenlammet og Guds Lam.

Faller Jante fortæller:

En glædende varm Sommerdag stod jeg med nogle andre Rejsende udenfor den gamle katolske Kirke i Bergen an der Kuffe. De katolske Kirker plejer for det meste at staa endte. Men denne var luffet, og medens vi ventede paa, at den gamle Klosterport skulde bringe os Kugler, bemærkede vi Liden til at se Kirken udoendig. Overst oppe ved Myningen fik vi se paa et lille Lam, hang i Sten og indet mellem andre Stene, et ganske simpelt Lam uden Korliringer, Indskrifter, Paner eller andre Boolsler, som ellers plejer at se med. Dette var et vandlænde og da en gammel Stene just kom blænde fordi paa sine Krøller spærte vi hende, som hun vidste, hvad det lille Lam skulde betyde paa et saa ufædvanligt Sted.

„Om jeg ved det“, svarede hun overlegent. „Det lille Lam har meget at betyde. For det Sted, hvor nu Kommet staar, sad for mange Aar siden en Logstuffer ved sit Hænde. Men Adet, der holdt hans Skirt, brast, og han faldt ned. Over og en træde, at han havde læst sin sidste Dag: thi der er meget lyst. Derud holdt man paa med at gjøre Kirken istand, og en Blænde Kærpe og flere Stene laa der omkring. Den kaffels Sten maatte jo blive smelt i Jaldet. Men hvad Ret? Løst Dem Plot — han slap fra det med Skraft, stod rejst og løst op igien og havde ikke saa meget som en Rigt paa en Fingert. Over kunde det være muligt? Jo, for De, gode Herret, berede gif et lille Lam og læg efter de fine Strætraa, der spæde mellem Stenene og han faldt lige paa Vammen, blødt og godt, saa han slap uskadt berfra. Men Vammen laustes under Wandens Lynde og døde straks. Det arme Dyr. Thi Blæde om Vammen led Logstufferen det hugge i Sten og fatte berop.“

Saa vidt den snævsomme Gamle, Gaa tilfæde os et Jævel og tæffe de ajsed, bedende sin Hænder. Men var ikke det en valler. Fortælling? Her er jo en anderlig Lighed med et andet Lam, om hvilket alle Guds Børn paa Jorden og den første Renighed i Paradiiset længe: „Du Guds Lam, som har Verdens Sænder, vore Lof og Pris og Hæde og Ubedelse i al Evighed.“

Øfter du mig?

Den ældre Pastor Strammacher i Dylland, J. B. Strammachers Søder, fik engang Besøg af en næsten til fortvælede besvaret Sønder. Hans Besøgning bestod deri, at naar han tog Jesu Spørgsmaal for sig: „Øfter du mig?“ fandt han ikke at kunne svare andet end: „Nei, Gætte. Du ved min Kilde, mine Sønder og Overtrædelser, du ved min kuffe kuffe Væn, du ved at jeg ikke øfter dig.“ Og nu loigede hans Hænder ham, han var usmærgtig af Kirke. Saaledes kom han til Strammacher og søbede for ham sit bekrægtede Øjerte. „Vend Spørgsmaalet om“, sagde denne; „naar Hænderen spørger dig: øfter du mig? saa spørg ham straks tilbage: øfter du mig? Thi jo, øfter du din Sjærlighed til ham vore den Grund, hvorpaa du kan hugge dit Øjertes Sænder og Jævel. „Deti bestaar Sjærligheden.“ Hæret

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Aasberg, O. H., Kasserer for Parkland Børnehjem, Parkland, Wash.
- Baalson, H. E., Silvana, Wash.
- Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Bjækkum, I., Box 175, Rockford, Wash.
- Belgum, E. E., 523 Athens Ave., Oakland, Cal., Tel. Oak 4294.
- Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Soreka, Brevig, T. L., Teller, Alaska.
- Brætt, G. L., Genesee, Ida., House 2 Box 36.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash. Uger, Rev. O., 4026 Wallingford Ave., Evjenth, Rev. R. U., 266 Hermann St., San Francisco.

Seattle, Phone North 2823. Fosmark, C. M., Cour d'Alene, Idaho. Foss, L. C., 1919 Franklin Ave., Seattle, Wash.

Greenberg, Past. O., 27 Collingwood St., San Francisco, Cal. Hagos, O., 4314 No. 19 St., Takstad, B., Parkland, Wash. Phone 7884-J-3.

Heimdahl, O. E., Fir, Wash. Hellekson, O. C., 219 No. 2nd St., N. Yakima, Wash.

Hendriksen, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.

Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash. Johansen, J., 264 J St., Fresno, Cal. Lano, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.

Mikkelsen, A., Prof., 796 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Nesto, Th. P., 417-29th St., Astoria, Oregon.

Norgaard, O. H., 236 Lombard Ave., Everett, Wash.

Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4270.

Ottosen, Past. Otto, 714 29th St., Astoria, Oregon.

Pederson, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.

Preus, Past. H. A., So. 216 Chandler St., (in rear of church, E. 512 Third Ave.), Spokane, Wash.

Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Rasmussen, L., Burlington, Wash. Sandmel, A., Port Madison, Wn. Skonhøvd, M., Stanwood, Wash. Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seat. Ua, Wash.

Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.

Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.

Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Walta, A.-O., Silverton, Oregon.

Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Laknes, Andrew L., Kasserer for in

dremislaasen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash. Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wn.

Phone Main 7220

Carl B. Halls
 Norsk Advokat

408 Lyon Building
 Third & James Seattle, Wn

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, utdeler gratis Andagtebøker, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt udelt 1.500.000. Vær med og delta Arbejdet.

The Stephen Home.
 Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Home (det norske Hjem for unge Pænder.) Gæne billige Boretter for Hæfende. Stephen Home, 219 1-2 Holliday Ave., Portland, Ore.

PARKLAND MEAT MARKET
 H. Berger, Proprietor
 Dealer in
 Fresh, Salt and Smoked Meats
 Live Stock of All Kinds
 Bought and Sold
 Phone Main 7843-83

St. Johns House.
 Furnished Rooms, single and for Housekeeping. Reasonable Prices.
 T. K. SKOV, Propr.
 1020 1-2 So. Tacoma Avenue
 Phone Main 2565

Puget Sound Posten
 Printing Department
 For all kinds of
JOB PRINTING
 Business- or Visiting Cards
 Billheads, Letterheads,
 Statements, Etc.
 Also Equipped with
 Linotype
 and
 Modern Machinery
 for Printing
 Books, Catalogues, Pamphlets, Etc.
 We recommend the
PUGET SOUND POSTEN
 119 So. 14 St. Tacoma.

Til Jul og Nytaar

Stort Udvalg af Jule- og Nytaarskort fra Norge fra 15 cents til højere Priser for Duain, Børnebøger og Bøger passende til Julegaver for Voksne.

Bestillinger modtages paa 'Folkkalenderen,' der vil være redt til Forsending den 15. December, ligeledes paa Synodalberetningen.

Godt Udvalg af Bibler, Psalmbøger og kristlige Bøger havnes paa Lager til billige Priser. Postordre fyldes prompt.

J. F. VISELL CO.
1114 Pacific Ave. Tacoma

Johanne. Alle at al har elstet Gud, men at han har elstet os og sendt sin Søn til en forløsning for vore Synder. Denne Text af Guds Ord blev en gammel Biskop for det hederfulde Sjerte. Kristi Hjertlighed, som overgaar al Fortand, omlenhæres for ham; Kristi Fortjeneste og Eldelse og Tød kaldte ham med Trøst og Mod og en — nu kunde han med barmhjertig Glæde fatte sig i Jesus Krone og sige: "Dette, du ved alle Ting; du ved, at jeg elstet dig."

Det var Jesus gjort med mig.

En gammelst Julebrev var fuld af Tak til Gud. To en Missionær spurte ham, hvad han havde at takke Jesus for, tog han tørre Bløde, lagde dem i Ånd og lagde en Dem midt i dem. Derpaa trådte han Ud paa Bløden. Det arme Dur begyndte at vride sig i frugtellig Angst og søgte forgæves at komme bort fra Yden, som omgav ham paa alle Sider. Da et Julebrevet kom, lagde den ned paa Marken et Støkke fra Yden og sagde: "Det var Jesus gjort for mig."

Gjælden er betalt.

For at afkueliggjøre Kristi Gienløsnings for en Herrens Hjener foretog følgende:

En Fremmed, der var kommen hid fra et fjært Land, forlunet med et stort Vaan af en rig Datter i Fæderlandet, havde paa det store Vaan en lang Tid ført et usikkert og sorgfuldt Liv, som om det ikke havde været et Vaan, der skulde tilbagebetales. Hans Hus, Kølser, Gulds og Værn — alt var værdigt, laalænge Vaanet blev til. Men det begyndte at løse Ende, og i det samme fik han et Brev fra Kreditoren. Nu blev der Uro i Huset, dog svarede han straks, at han skulde betale alt.

Da nu fulgte der en lang, hummerlig Tid, fuld af utallige frugtfulde Forløb, var at Høste Vind. Alt forløb, Men alt sig selv, Men end efter Maaned gik, Kreditoren gjorde i det store Vaan, ja Lægers, de store strængere. Den arme Mand trakkede, fattede og forløbte alt, men forløbte. Datteren kom Atter en Hjendelse, som indeholdt et alt, hvad han eiede, skulde sælges, for Kreditorens Tegning og han selv indfattede i Fængsel, indtil det hele var betalt. Nu fortæder det for hans Datter. Løse alt og — hvad der var hans Datters Tidstid — tage Alsidet for hans Datter og indfattede i Fængsel. Stum og blev gik han frem og tilbage og løse ud af Fængsel, som ikke Kædet Viens nærmede sig. Da kaldes Tæren, en Mand trækker ind og afleverer et Brev; det er fra Fæderlandet, fra Kreditoren og leder kaldes: "En af dine Søgtunge paa Madrasiden har hørt om din Tilstand og af Barmhjertighed betalt din Gjæld. Jeg oversender hermed dit Gjældsbevis, tilfulde betalt og kvitteret — du er mig intet skyldig. Men ikke nok hermed — din store Skyldning har ogsaa truffet en Barmhjertig, spørved du for dese dit Liv skal være fortrængt mod at Gjæld paa det ene Bilkort, at du vender hjem til dit Fæderland og modtager en Tjenesteholdning og er villig, og holdt Burde er led. Han har indfat en uanødhellig Sum for dig og derved gaaet i Vergen for dig for hele dit Liv."

Så led Verret. Vi desfriser ikke det Sindstørre som fulgte, hans Fortummele viste Tider, hans gamle Lærer til andre Tider, og hvorledes han stundom frugtede at alt det var en lillig Datter eller Sindstørreling — men omsider ved en mere rolig Stemning saa, at alt havde sin lilde Nigtighed, da han gjenfandt ikke blot Kreditorens Gaaendtrækt, men ogsaa sit egenbidige Gjældsbevis. Vi hører dem med Verret i Gaaenden at udbrede til sine Omgivelser: "Nu behøver ikke at gaa i Fængsel; — Gjælden er betalt; — jeg er led. — O! — jeg er skyldfri!"

Der maa dog føles til, at ved sin store Sjælsure og den gamle Krone af blise frævet havde han faaet en vild Tugellighed, saa han ofte alene foraaendtes i sin Stilling; og her naar det lillige Brev i nogle Dage, så kom for hans Datter, kaldes han endnu at blive frævet for sin Gjæld. Derhos var der en festlig Skuffelse, som ofte foruroligede og skræmte ham med lillige Fortællinger, under hans Rejse hjem til sit Fæderland.

Fort. fra Side 3).

"Der samme, Jesus, Mine Smaa, Til dig i Bethlehem at gaa."

Det var de gamle, kjendte Tæner, der pludselig bragte ham til at tænke paa Moderen i det fjellige hjem og paa den Aften, da denne Song bragte ham Glæde og Fred, ja, paa den lille Juleaften ude paa det store Vaan, da disse Tæner bragte en vild, forfæltet Sjæl til Liv og Væ. Derfor led:

"Gud Verden er med al sin Kraft Og ikke for vor Dødes Kraft. Men glo, at al vor Værgel maa Til dig, til dig alene staa."

Gaude ikke Verden bragt ham langt fra sin Dødsdag? Stod hans Værgel nu til hans Datter og Fæder? Al nei. Han havde kun etret ham en flugtlig Tanke, kun naaet ham med sin Fortand, hans Hjerte derimod var langt fra ham; det var Verdens Gaaenden, der havde hans Datter, og hans Liv var i dens Tjeneste.

"Al hjælp, at vi og alle maa I Gimen for din Krone staa."

Isalædes led de sidste Ord, og Sangen forstummede. Gaude han sit Gimen som sit Maal? Al nei, sit læst ikke, det maatte han laude, da han nu var tilbage paa sit Hørdomsliv; det roste og agtede Ud, det foresom ham saa kom og indholdsløst; et Kom af Stroaler fra det evige Liv begyndte at trænge ind i hans Sjæl, og for disse lilde Verdens Størhed fra Alzæde. Som gik alle med hest Døved — hvor var hans lille Song, hans stolte Seidsindighed? Han gik anfring uden at lægge Mærke til hvor han gik hen, en Skare af me, uretlige Tæner frøbede i hans Sjæl; hvad han var havde fundet stort, forkom han nu hmaat og ringe, men der var dog ingen ret Fred hos ham, kun Uro og Besorgelse. Da begyndte Vægteren at sange:

"Det var ved Midnattsunde, Vor Fæder han blev født, Til Trøst af Verden blide, Som allers var foredt."

Disse Ord greb hans Sjæl, det foresom ham, som kunde han blive et nyt Værgelsgjængen det var nu var Fædelsens Adolotatime, det var endnu ikke for sent at give ham sit Hjerte, at lægge alle sine Sorger og en en Fortælling som et Offer for hans Kølser. Men hvorledes? det var ikke nok at føle kaldes i en en, sit Stemning, det maatte blive hans Vind Indhold, det stod klart for som "Denne Time, som saa os mod Ellernene, der lyfte for snart, nu havde

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.
Tandlæger
507 Realty Bldg.
Telephone Main 5198
Tacoma, Wash

han Ole for deres Væ, de talte til ham harkom om den bedre Verden, som han havde glemt i sinets Tænder. Den som hjem, men kunde ikke gaa til Gode, indtil latte han sig ned og bløde i en Bog, som saa paa hans Fæd, som havde faaet den af en "Handelle" og ikke just paa den Yden, nu solgt den i hans Gaaend, og han kaldede den aandsfrøende, den handlede om Missionen, her en en harkom Missionens Liv, om den velgaaende Indgang, Evangeliet havde en søges som harkom. Og fundet i hans Menighed i de fjerne Gedaingelunde. Han læste den helt igennem, og da den endte med de Ord: "Hjerten er vel stor, men Arbejdene ere saa, Datter, udbred Arbejdene til din Gøst", var det som et Vind fra Døen pludselig slog ned i hans Sjæl, som faldede sine Dønder og udbred: "Herre, modtag mig, og saa jeg vil arbejde i din Gaaend og være Dagens Burde og Gode; du kaldte mig i min Barmdom, jeg glemte dig for at arbejde i Verdens Hær, jeg kommer allet til dig, lad mig forkynde dit Røve ude i Gedaingelunden."

Range Juleaften er gaaet siden sin Juleaften. I en Kasse af Kar har var den vistet alle Maadte Gedaingerne og bragt dem Vædet og Vædet. Hjertlig og led har han læst de fremmede Sprog og kunnet udrulle sig paa dem bedre end nogen anden Eurodatter før ham. Herrens bar vel vil, hvad han gjorde da han gaaet ham Goner med hulle han engang trakkede at vinde Været og Gaaend i Verden. Over Juleaften, naar han sanget sine smaa Støker som sig for at fortælle om Guds Søn, der kom til Verden til Værgelsgjængen, leder han dem yngre en Juleaften, han selv har ønsket paa deres Sprog. Den leder hader:

"Der samme, Jesus, Mine Smaa Til dig i Bethlehem at gaa, Opind ender i Sjæl og Sind At finde Beson til dig ind."

Og da havde hans Tæner draget til Fremtiden, til det nye hjem dit oppe, naar den ender med Odevar:

"Der haar vi i Hæl og Mod Om dig, vort isjonne Sjertebled, At hjælpe, at vi alle maa I Gimen for din Krone staa."